

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2007 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA – Regina Owczarek-Jędrasik /spr./

Sędzia S A Anna Orłowska

Sędzia S A Lidia Sularzycka

Protokolant ref. staż. Agnieszka Stachura

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2007 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z odwołania Zakładu Energetycznego

**S.A. w W od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
Nr OWA 11 / 2005 z dnia 28 kwietnia 2005r.**

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego Wojciecha Z

o zawarcie umowy

na skutek apelacji powoda

**od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów**

z dnia 14 listopada 2006r., sygn. akt XVII Am E 66 /05

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 kwietnia 2005r. OWA nr 11 / 2005 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł zawarcie pomiędzy zainteresowanym Wojciechem Z a powodowym Zakładem Energetycznym S.A. w W umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej według projektu sporządzonego przez Zakład, stanowiącego załącznik do tejże decyzji z następującymi zmianami:

- I. w projekcie umowy w paragrafie 3 ust.1 skreśla się wyrażenie „8.4”,
- II. w załączniku nr 1 do umowy, tj. w warunkach przyłączenia do sieci nr WR / 409 / 1/03 skreśla się punkty 8.1 i 8.4.

Zmiany polegały na usunięciu z treści umowy oraz warunków przyłączenia do sieci, stanowiących załącznik do umowy, postanowienia nakładającego na wnioskodawcę, czyli Wojciecha Z , obowiązek dokonania na jego koszt przebudowy istniejących urządzeń elektroenergetycznych w przypadku wystąpienia ich kolizji z planem zagospodarowania działki wnioskodawcy oraz postanowienia uzależniającego przyłączenie budynku od wykonania na koszt wnioskodawcy przebudowy istniejącej napowietrznej linii średniego napięcia SN-15 k V.

Od tej decyzji odwołał się powodowy Zakład, wnosząc o uchylenie decyzji lub jej zmianę poprzez ustalenie treści umowy o przyłączenie zgodnie z projektem powoda.

Wyrokiem z dnia 14 listopada 2006r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie Zakładu Energetycznego, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia następujące ustalenia.

Istota sporu sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii, czy istnieją określone w art. 7 ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne / tekst jednolity Dz. U. z 2006 r., Nr 89, poz.625 ze zm. / techniczne warunki przyłączenia obiektu należącego do zainteresowanego Wojciecha Z do sieci elektroenergetycznej.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko pozwanego Prezesa URE, że żądanie dokonania stosownych obostrzeń i uziemień oraz uzależnienie od tego faktu zawarcia umowy o przyłączenie do sieci nie ma żadnego związku z przyłączeniem nieruchomości wnioskodawcy do sieci elektroenergetycznej.

Sąd orzekający wskazał, że nie można całkowicie wykluczyć stanowiska Zakładu Energetycznego, według którego przebiegająca przez nieruchomość zainteresowanego linia średniego napięcia może stanowić potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa, co mogłoby uzasadniać dokonanie na niej odpowiednich obostrzeń i uziemień. Jednakże brak jest związku przyczynowo- skutkowego między tak ujętym niebezpieczeństwem a przyłączeniem obiektu zainteresowanego do odrębnej linii 10 kV. Pomiędzy obiema liniami nie zachodzi żadna kolizja, a dokonanie przyłączenia nie ma jakiegokolwiek wpływu na poziom zagrożenia, którego źródłem jest napowietrzna linia średniego napięcia 15 kV. Jak wywodzi sam powodowy Zakład Energetyczny źródłem zaistnienia kolizji jest sam fakt dokonania inwestycji budowlanej na nieruchomości zainteresowanego. Wymogi stawiane zainteresowanemu przez Zakład Energetyczny nie są w żaden sposób związane z dokonaniem przyłączenia obiektu zainteresowanego do sieci elektroenergetycznej, lecz stanowią reakcję na sam fakt dokonania inwestycji budowlanej na nieruchomości, przez którą przebiega linia średniego napięcia. Pozwolenie na budowę wydane przez Prezydenta Miasta S nie nakładało na zainteresowanego obowiązku przebudowania linii 15 kV przebiegającej przez nieruchomość. W przypadku, gdyby istniała wynikająca z przepisów prawa konieczność

przebudowania tej linii, organ wydający decyzję o pozwoleniu na budowę powinien był nałożyć na wnioskodawcę taki obowiązek. Zdaniem Sądu I instancji, konsekwencją uznania przez Zakład Energetyczny, iż decyzja o pozwoleniu na budowę jest niewłaściwa, powinno być dążenie do jej zmiany lub uchylecia, czego Zakład Energetyczny nie dokonał. W takim przypadku zmuszanie zainteresowanego do spełnienia dodatkowych obowiązków, nie wskazanych w decyzji o pozwoleniu na budowę, jest przejawem niedopuszczalnego wkraczania przez Zakład w kompetencje organu samorządu terytorialnego.

Sąd I instancji podkreślił, że Zakład Energetyczny jako właściciel linii średniego napięcia zobowiązany jest do utrzymania jej w stanie zapewniającym bezpieczne użytkowanie. Przerzucanie tego obowiązku na zainteresowanego jest – zdaniem Sądu I instancji – niedopuszczalne, a szczególnie naganne jest wymuszanie na zainteresowanym spełnienia tego obowiązku poprzez stosowanie nacisku polegającego na odmowie dokonania przyłączenia.

W konsekwencji Sąd Okręgowy stwierdził, że istnieją techniczne warunki przyłączenia obiektu do sieci oraz zachodzą pozostałe przesłanki, określone w art. 7 ust.1 Prawa energetycznego, skutkujące powstaniem obowiązku Zakładu Energetycznego zawarcia umowy o przyłączenie.

Z tych względów Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania Zakładu Energetycznego.

Wyrok z dnia 14 listopada 2006r. został zaskarżony przez powodowy Zakład Energetyczny apelacją, w której zgłoszono zarzut naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 233§ 1 k. p. c. w związku z art.328§ 2 k.p.c. oraz naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art.7 ust.1 Prawa energetycznego i art. 353¹ k.c.

Apelacja wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie decyzji Prezesa URE lub jej zmianę przez ustalenie treści umowy o przyłączenie

zgodnie z projektem powoda względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Stosownie do przepisu art.7ust.1 Prawa energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru.

Przedmiotową decyzją – wydaną w trybie art.8 ust.1 Prawa energetycznego – pozwany Prezes URE orzekł zawarcie umowy o przyłączenie do sieci i określił jej treść. Sporną decyzję wydano po odmowie przez zainteresowanego akceptacji części postanowień przedstawionego mu przez powoda projektu umowy o przyłączenie do sieci. Zainteresowany nie wyraził zgody na proponowaną mu treść § 3 ust.1 projektu umowy oraz punktów 8.1 i 8.4 warunków przyłączenia do sieci. Według zakwestionowanego postanowienia projektu umowy na zainteresowanym miał spoczywać obowiązek zrealizowania- własnym kosztem i staraniem - między innymi zadania określonego w punkcie 8.4 warunków przyłączenia. Stosownie zaś do postanowienia punktu 8.4 projektu warunków przyłączenia przyłączenie budynku możliwe będzie po wykonaniu przebudowy istniejącej linii napowietrznej SN -15kV i to zainteresowany winien wystąpić o warunki przebudowy tej linii, a zgodnie z postanowieniem punktu 8.1 tych warunków koszty przebudowy istniejących urządzeń elektroenergetycznych miał pokryć zainteresowany.

Zdaniem powodowego Zakładu bez wykonania przebudowy linii SN – 15 kV nie istnieją techniczne warunki dostarczania energii do obiektu zainteresowanego, istnieje bowiem kolizja linii średniego napięcia z nieruchomością zainteresowanego powodująca zagrożenie dla życia i zdrowia.

Pozwany Prezes URE ustalił, że konieczna – zdaniem Zakładu – przebudowa nie dotyczy bezpośrednio linii energetycznej, do której ma być przyłączona nieruchomość zainteresowanego, lecz linii energetycznej, która przebiega przez tę nieruchomość. Kwestia dokonania bądź niedokonania obostrzeń i uziemień na tej linii średniego napięcia nie ma związku z bezpieczeństwem dostarczania energii do nieruchomości zainteresowanego.

Z tych względów Prezes URE ustalił, że w danej sprawie istnieją techniczne warunki przyłączenia obiektu zainteresowanego do sieci i dostarczania energii do tego obiektu.

Podzielając ustalenia Prezesa URE również Sąd Okręgowy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie zachodzi wyżej wskazana przesłanka istnienia po stronie powodowego Zakładu obowiązku zawarcia przedmiotowej umowy i nie ma podstaw do uzależniania przyłączenia obiektu do sieci od wykonania na koszt zainteresowanego przebudowy linii SN- 15 kV.

Powyższe ustalenie jest prawidłowe i apelacja nie zawiera argumentów świadczących o przekroczeniu przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów ustanowionych przepisem art.233§ 1 k.p.c.

Przez nieruchomość zainteresowanego przebiega napowietrzna linia energetyczna średniego napięcia 15 kV. Zgodnie jednak z warunkami przyłączenia obiekt zainteresowanego ma być przyłączony do linii niskiego napięcia, przy czym nie zachodzi powiązanie między stacją, do której ma być dołączony obiekt a siecią SN 15 kV / punkt 1.2 warunków przyłączenia- k.12/. Warunki niezbędne do podłączenia instalacji obiektu do sieci

określone zostały w punktach 1.1.- 1.7 warunków przyłączenia i nie ma wśród nich żadnych robót dotyczących linii SN 15 kV.

W rozpoznawanej sprawie spełniona jest zatem ustanowiona przepisem art.7 ust.1 Prawa energetycznego przesłanka istnienia technicznych warunków przyłączenia obiektu zainteresowanego do sieci, czego powodowy Zakład nie kwestionuje / v. odwołanie i apelacja/.

Według powoda bez spornej przebudowy sieci SN 15 kV brak jest technicznych warunków dostarczania energii, gdyż występuje kolizja linii średniego napięcia z podwórkiem / budynkiem / na nieruchomości zainteresowanego, jako że odległość budynku od przewodów linii 15 kV powinna być zgodna z przepisami i spełniać wymogi Polskiej Normy PN-E-05100 i gdy ta odległość nie jest zachowana zachodzi konieczność przebudowy linii SN 15 kV /v. pisma powoda z 16 sierpnia 2004r., z 24 czerwca 2004r., z 19 listopada 2003r., 5 listopada 2003r.- k. 12-13,17, 18, 20 i 107-108 akt administracyjnych/. Jak zatem wynika z twierdzeń samego powodowego Zakładu kolizja stanowiąca – zdaniem powoda – przyczynę konieczności dokonania przebudowy linii 15 kV wynika z faktu usytuowania podwórka / budynku / na nieruchomości, przy czym kolizja ta istnieje niezależnie od dokonania bądź niedokonania przyłączenia budynku do sieci. Powodowy Zakład nie twierdzi też, aby przyłączenie budynku do sieci i dostarczanie energii do tego budynku spowodowało zwiększenie zagrożenia dla życia i zdrowia wynikającego z faktu zbyt bliskiego położenia zabudowań w stosunku do sieci średniego napięcia. Przeciwnie w piśmie z 19 listopada 2003r. / k. 18 akt administracyjnych / Dyrektor Rejonu Energetycznego S wskazał, że „przebudowa istniejących urządzeń nie ma nic wspólnego z przyłączeniem”.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że przebudowa linii średniego napięcia nie jest koniecznym warunkiem technicznym dla dostarczania energii do obiektu zainteresowanego. Wbrew więc wywodom apelacji

istnieją techniczne warunki dostarczania energii do obiektu zainteresowanego.

Apelacja wywodzi, że brak technicznych warunków dostarczania energii w rozumieniu przepisu art.7 ust.1 Prawa energetycznego należy traktować jako obiektywnie istniejący stan faktyczny, którego zaistnienie implikuje odmowę przyłączenia niezależnie od przyczyn, które stan ten spowodowały. Dlatego też zdaniem powoda przyczyną taką może być również okoliczność dotycząca innej przebiegającej obok linii elektroenergetycznej, której kolizja z nieruchomością powoduje zagrożenie dla życia i zdrowia. Jednakże powoływana przez Zakład Energetyczny kolizja i – wobec tego zagrożenie- istnieje niezależnie od tego, czy do przedmiotowej nieruchomości będzie dostarczana energia elektryczna, czy też ta energia elektryczna nie będzie dostarczana, przy czym brak podstaw do ustalenia, aby fakt dostarczania energii skutkował zwiększeniem zagrożenia. Wskazywana kolizja nie uzasadnia więc uznania, że w danej sprawie brak jest technicznych warunków dostarczania energii w rozumieniu art.7 ust.1 Prawa energetycznego. Motywem takiego stanowiska nie jest –wbrew wywiadom apelacji- fakt, że kolizja dotyczy linii przebiegającej obok nieruchomości innej niż linia, do której ma nastąpić przyłączenie. Tej kolizji nie można uznać za uzasadniającą odmowę przyłączenia z tej przyczyny, że nie pozostaje ona w związku z dostarczaniem energii do przedmiotowej nieruchomości. Brak przyłączenia nie spowoduje, że wskazywana kolizja przestanie istnieć, przyłączenie zaś nie zwiększy stopnia zagrożenia wynikającego z takiej kolizji. W tym stanie rzeczy nie można uznać, że powoływana przez powodów Zakład kolizja świadczy o braku warunków technicznych do przyłączenia obiektu powoda do sieci i do dostarczania energii do tego obiektu. Jak wynika z treści przepisu art.7 ust.1 Prawa energetycznego warunki techniczne o jakich mowa w tym przepisie mają jednak dotyczyć przyłączenia danego obiektu do sieci i dostarczania do tego

obiektu energii elektrycznej. Pod pojęciem tych warunków nie można rozumieć wszelkich wymogów jakie powinny spełniać linie elektroenergetyczne dla dostarczania energii w sposób bezpieczny, chociażby konieczność zastosowania szczególnych obostrzeń i zabezpieczeń na tych liniach miała związek z określonym obiektem. Dla uznania, że przebudowa linii stanowi warunek techniczny o jakim mowa w przepisie art.7 ust.1 Prawa energetycznego nie jest wystarczające, że ta przebudowa jest – zdaniem Zakładu – konsekwencją zmiany zagospodarowania określonej nieruchomości.

Nietrafny jest więc zarzut apelacji, że Sąd Okręgowy naruszył przepis art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego przez zawężające rozumienie pojęcia technicznych warunków dostarczania energii.

Skoro więc przebudowa linii średniego napięcia nie stanowi warunku technicznego przyłączenia do sieci obiektu zainteresowanego oraz dostarczania energii do tego obiektu, a jest poza sporem, że zachodzą pozostałe przesłanki powstania obowiązku Zakładu zawarcia umowy o przyłączenie, to zaskarżona decyzja orzekająca zawarcie umowy o przyłączenie do sieci i określająca treść tej umowy znajduje uzasadnienia w przepisach art. 7 ust. 1 i art.8ust.1 Prawa energetycznego, dlatego też odwołanie powodowego Zakładu Energetycznego podlega oddaleniu na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

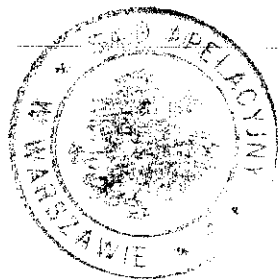
Jak wynika z powyższych motywów dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu nie było istotne ustalenie, czy powoływana przez powodowy Zakład kolizja sieci średniego napięcia z nieruchomością zainteresowanego skutkuje potrzebą przebudowy tej sieci. W konsekwencji nietrafny jest zarzut apelacji naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art.233§ 1 k.p.c. przez brak stanowczego rozstrzygnięcia tej kwestii.

Chybiony jest także zarzut apelacji naruszenia przepisu art. 353¹k.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie.

Zgodnie z tym przepisem strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości / naturze / stosunkowi, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Jak wynika zatem z powyższego przepisu to strony są uprawnione do swobodnego ukształtowania swego stosunku prawnego w granicach zakreślonych tym przepisem. Nie można odmówić racji apelującemu, że w świetle tego przepisu problematyka usunięcia wskazywanej przez Zakład kolizji mogłaby być uregulowana również w umowie o przyłączenie z tym jednak zastrzeżeniem, że zamieszczenie w umowie o przyłączenie do sieci postanowień regulujących inny stosunek dotyczący przebudowy sieci wymagałoby zgody obu stron. W danej zaś sprawie druga strona umowy nie godzi się na zaciągnięcie zobowiązań dotyczących przebudowy linii średniego napięcia. Przepis art. 353¹k.c. nie miał zatem w sprawie zastosowania i nie został zastosowany przez Sąd Okręgowy, nie mogło więc dojść do naruszenia tego przepisu w sposób zarzucany w apelacji.

Chybiony jest również zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art.328§ 2 k.p.c., uzasadnienie bowiem zaskarżonego wyroku zawiera elementy wskazane w powołanym przepisie i umożliwia kontrolę instancyjną rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Z tych względów apelację Zakładu Energetycznego jako niezasadną należało oddalić na podstawie przepisu art.385 k.p.c.

Na zgodność z orzeczeniem
Sędziya Sądowy